

[Hanne Budtz.]

Dr. Andreasen har også skrevet et åbent brev til den højtærede minister — jeg har set det gengivet i Børsen lørdag den 17. januar. Deri stiller dr. Hardy Andreasen forskellige spørgsmål til den højtærede minister, og et enkelt af dem vil jeg gerne have lov til at gøre til mit. Jeg beder om tilfaldelse til at citere fra Børsen:

„... spørges, om ministeren erkender, at fællesmærkelovforslagets § 6 i virkeligheden tilsigter en udvidelse af monopolovens § 2, og at denne udvidelse strider mod et grundlæggende princip i al kartellovgivning, og at hverken den nye tyske kartellov af 1957, den nye engelske af 1956 eller den banebrydende amerikanske trustlovgivning indeholder en regel svarende til lovforslagets § 6?“

Jeg mener også, det kan tænkes, at anvendelse af § 6 vil være grundlovsstridig, i hvert fald over for de bestående fællesmærker, og endelig — og det synes jeg er særdeles betydningsfuldt — er der den mulighed, at hele denne lovgivning kan omgås ved, at man lader de pågældende mærker registrere som varemærker og overlader brugen af dem til de pågældende foreningsmedlemmer.

Hvad angår reglen i § 6, stk. 2, om, hvem der er påtaleberettiget, må jeg sige, at jeg ikke finder denne mindre forbavsende end stk. 1 i § 6. Der er noget monopolskabende i dette, og i hvert fald for mit vedkommende bringer det nogen forvirring i de almindelige begreber om retspleje. Vil det sige, at den, der mener, at en registrering har fundet sted med urette, virkelig skal være tvunget til at gå til monopoltilsynet eller Danske Husmødres Forbrugerråd for at få sine interesser varetaget? Jeg synes, det er en meget forbavsende bestemmelse.

I det aktuelle varemærkelovsforslag lyder § 26, der handler om ophævelse af en registrering, således:

„... kan enhver, som har retlig interesse deri, anlægge sag mod mærkeindehaveren.“

Nu vil jeg tro, at „retlig interesse“ ikke er helt heldigt. Det burde vel nok for begge lovforslagenes vedkommende formuleres således, som det er foreslået af Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse, at en-

hver, der mener, at en registrering er sket med urette, kan anlægge sag mod mærkeindehaveren. Hvis en sådan bestemmelse kommer til at stå i varemærkeloven, vil den gælde også for fællesmærker, og med en sådan bestemmelse vil mit parti mene at alle berettigede interesser er tilgodeset.

Vi vil gerne være med til at gennemføre en ajourføring af fællesmærkeloven, men absolut uden den omtalte § 6.

A. C. Normann: Ved at lægge mærke til tilslutningen her i eftermiddag både i salen og på tilhørerpladserne forestiller jeg mig, at fællesmærkeloven ikke denne gang vil afstedkomme de voldsomme lidenskabers rejsning, som tilfældet var ved den historiske oprindelse til denne lov efter århundredskiftet, da man havde hele diskussionen om det rene land, om smørloven, kampen mellem smør og margarine, der til sidst resulterede i, at smørret fik lov til at føre navnet smør, medens andre produkter ikke måtte anvende det. Jeg har på fornemmelsen, at landet ikke bliver spaltet i to dele på grund af det foreliggende lovforslag, selv om der er bestemmelser i det, om hvilke der ikke er enighed.

Jeg skal ikke knytte bemærkninger til mange enkeltheder efter den gode redogørelse, det ærede medlem hr. Lund Jensen har givet, og på grund af den gode måde, på hvilken sagen ligger oplyst.

Den ajourføring, der finder sted i de paragraffer, om hvilke der vel stort set er enighed, skal jeg ikke omtale. Jeg synes ikke, der er så forfærdelig store problemer deri. Det, diskussionen drejer sig om, er nydannelsen i § 6, der jo ikke kan betegnes som en ajourføring; tværtimod er det en følelig ændring af lovens karakter, der her foreslås gennemført, spørgsmålet om at åbne adgang til, at registreringen — og det vil selvfølgelig også sige beskyttelsen — af et fællesmærke kan ophæves ved dom, hvis der rejses sag ved domstolene af en af de tre instanser, der her er nævnt: direktøren for patent- og varemærkevæsenet, monopoltilsynet og Danske Husmødres Forbrugerråd, altså hvis de finder, at en eller anden fællesmærkeordning har virkninger, der medfører uheldige konkurrencebegrænsninger.